

Inleiding

De grote vraag is of een ánder voor ons kan betalen wat wij aan JHWH schuldig zijn vanwege onze zonden en de zonden van Adam? Met een ander woord noemt men dit 'plaatsvervangings'. Bij mensen is het mogelijk dat een ander voor ons of in onze plaats onze schuld of straf op zich neemt, zodat wij vrij zijn. Of God ook zo handelt is de vraag. Wanneer wij de volgende gedeelten uit het Oude Testament lezen, moeten wij daaruit vaststellen dat JHWH er ánders over denkt dan hetgeen de christelijke kerk reeds eeuwenlang leert en in dogma's vast heeft gelegd. Wanneer wij naar de echte waarheid zoeken mogen wij niet bang zijn om er oude geloofsopvattingen door te verliezen. Het is de kerk die de waarheid vreest, aangezien dat instituut in stand dient te worden gehouden door bijdragen van haar leden. Het onthullen van de werkelijke waarheid over Jezus, en het zogenaamde bloedige offer dat hij zou hebben gebracht om daarmee voor onze zonden te betalen, zou weleens het einde van de kerkleer betekenen. Het zogenaamde kruisdrama is door de kerk als een heus historisch verhaal gepresenteerd aan het volk, en dat houdt de kerk reeds 20 eeuwen overeind. *"Het kruisdrama van Jezus dient echter beschouwd te worden als een voorbeeld hoe een mens gedood moet worden in geestelijke zin, dat wil zeggen dat zijn driften, valse begeerten en foute hartstochten eraan moeten, waarna er een opwekking zal plaatsvinden. Onze dierlijke aard moet worden afgelegd, om een gezalfde Gods te worden, een christos, aldus J. Henschel in het boekje 'De hemel wint het van de aarde'.*

Wij kijken naar de volgende teksten;

2Kronieken 25:1 Amazia, vijf en twintig jaren oud zijnde, werd koning, en regeerde negen en twintig jaren te Jeruzalem; en de naam zijner moeder was Joaddan, van Jeruzalem.

2 En hij deed dat recht was in de ogen van JHWH, doch niet met een volkomen hart.

3 Het geschiedde nu, als het koninkrijk aan hem gesterkt was, dat hij zijn knechten, die den koning, zijn vader, geslagen hadden, doodde.

4 Doch hun kinderen doodde hij niet, maar hij deed, gelijk in de wet, in het boek van Mozes, geschreven is, waar JHWH geboden heeft, zeggende: **De vaders zullen niet sterven om de kinderen, en de**

kinderen zullen niet sterven om de vaders; maar een ieder zal om zijn zonde sterven.

Deuteronomium 24:16 De vaders zullen niet gedood worden voor de kinderen, en de kinderen zullen niet gedood worden voor de vaders; een ieder zal om zijn zonde gedood worden.

Jeremia 30:29 In die dagen zullen zij niet meer zeggen: De vaders hebben onrijpe druiven gegeten, en der kinderen tanden zijn stomp geworden. 30 Maar **een iegelijk zal om zijn ongerechtigheid sterven;** een ieder mens, die de onrijpe druiven eet, zijn tanden zullen stomp worden.

Ezechiel 18:19 Maar gijlieden zegt: Waarom draagt de zoon niet de ongerechtigheid des vaders? Immers zal de zoon, die recht en gerechtigheid gedaan heeft, en al Mijn inzettingen onderhoudt, en die gedaan heeft, gewisselijk leven.

20 De ziel, die zondigt, die zal sterven; **de zoon zal niet dragen de ongerechtigheid des vaders, en de vader zal niet dragen de ongerechtigheid des zoons; de gerechtigheid des rechtvaardigen zal op hem zijn, en de goddeloosheid des goddelozen zal op hem zijn.**

21 Maar wanneer de goddeloze zich bekeert van al zijn zonden, die hij gedaan heeft, en al Mijn inzettingen onderhoudt, en doet recht en gerechtigheid, hij zal gewisselijk leven, hij zal niet sterven.

22 Al zijn overtredingen, die hij gedaan heeft, zullen hem niet gedacht worden; in zijn gerechtigheid, die hij gedaan heeft, zal hij leven.

Wanneer wij vervolgens in de Psalm 49 het volgende lezen is het duidelijk dat hier van geen plaatsvervangings sprake is:

6 (49-7) Aangaande degenen, die op hun goed vertrouwen; en op de veelheid huns rijkdoms roemen;

7 (49-8) **Niemand van hen zal zijn broeder immermeer kunnen verlossen;** hij zal Gode zijn rantsoen niet kunnen geven;

8 (49-9) (Want de verlossing hunner ziel is te kostelijk, en zal in eeuwigheid ophouden);

In de offers was er ook geen sprake van plaatsvervangings. Een offerdier kán onmogelijk de mens vervangen. Mensenoffers worden so-wie-so door JHWH gehaat, zie Deut.12:29-31, 18:10, Leviticus18:21, 20:2.

God zou in Jezus -volgens de kerkleer- Zichzelf offeren om de mensheid te redden. Echter, in de gehele Bijbel wordt niet verklaard

waarom God alleen op deze wijze de zonden zou kunnen en willen vergeven. De schuld van ons mensen zou volgens de kerkleer terug moeten worden betaald, zie de Heidelbergse Catechismus: Vraag 12.

Er is geen goede bijbelse onderbouwing mogelijk voor de kerkleer der plaatsvervangings. God zou Zelf een eigen offer hebben georganiseerd, om daarmee de mensen te bevrijden van hun zondelasten. Dát zou de blijde boodschap van het evangelie zijn. Waar blijft in deze de verantwoordelijkheid van de mensen?

Prof. dr. W.J. Ouweneel in 'Het Zoenoffer van God', schrijft het volgende (2009, p. 252):

"Vanaf bijna het allereerste begin van de Bijbel wordt er nadruk gelegd op de betekenis van het plaatsvervangende zoenoffer. Maar tot aan het eind van de Bijbel wordt ten diepste niet verklaard waarom alleen op deze wijze uitboeting van de zonden en verzoening van de zondaar met God mogelijk is. Wij zullen dit mysterie eenvoudig als een Bijbels gegeven hebben te aanvaarden."

Zie Henschel Van Chaos tot Harmonie:

Rechtsgrond van vergeving?

Zie Nehemia 9, waar barmhartigheid de grond is voor vergeving

Psalm 85:3 de misdaad weggenomen

Psalm 86:5 gaarne vergevende

Micha 7

In onze brochures 477, 503, 561 is reeds over vergeving en verzoening een en ander gezegd. Men kan er op de volgende website ook meer over lezen:

www.refdag.nl/oud/zoen/980423zoen.nl

Daarop staat het dossier der verzoening ter inzage.

Bloed

In vrijwel alle godsdiensten is in de loop der eeuwen gedacht dat mensen offers moesten brengen om de godheid of de goden tevreden te stemmen, en dan met name bloedige offers. Het ultieme offer volgens het christendom is dat van Jezus als offerlam, om de zonden der wereld weg te dragen en de mensen met God te verzoenen. In nagenoeg alle oude religies was het bloed hét cultische teken van bevrijding en reiniging van zonden.

Dat bloed mag men volgens N.T.ische begrippen niet onrein achten. Volgens dr. W. Vlastuin (zie RD 25-10-2012 Punt uit) doen degenen die bewust het werk van Christus belachelijk maken de zonde tegen de Heilige Geest. Vlastuin vindt het het aangrijpelijkst dat alleen kerkmensen deze zonde kunnen doen. Ergo, men kan maar beter niet in de kerken komen, zodat men gevrijwaard blijft van deze zonde. Wat een afschuwelijke plaats moet de kerk wel zijn, indien men juist dáár alleen deze aparte zonde tegen de heilige Geest kan doen! Niet erg aantrekkelijk voor buitenstaanders om zich tot de kerk te begeven. Lees er meer over in het boek van de Fin Albert Vollbeh: 'Volwassen Geloof' p.369.

De huidige paus Ratzinger heeft toegegeven dat de grootste belemmering voor de verspreiding van het geloof tegenwoordig wordt gevormd door het feit dat historisch gezien niet meer geloofwaardig kan worden gemaakt dat Jezus echt heeft geleefd. Zie het boek: 'Was Jezus Caesar?', door Francesco Carotta.

Wat heeft het Nieuwe Testament, en wat hebben de kerkelijke dogma's over verzoening door voldoening nog voor waarde, indien er nooit iemand aan een kruis heeft gehangen, en er geen druppel bloed in werkelijk heeft gevloeid, en er in het graf nooit iemand heeft gelegen die daaruit opgestaan is? En toch, de mensen laten zich maar moeilijk hun Jezus afnemen!

Het christendom schreeuwt dan ook om een waarachtige geschiedkundige bevestiging. Het grote historische geheim van Jezus blijkt hierin te bestaan, dat het niet rationeel op te lossen is!

De volgende vraag is, wanneer mensen wetenschappelijk aantonen dat het werk van Christus niet de mensen met God verzoend, en dat

vergeving op geheel andere gronden berust dan de bloed-theologie? Het zijn vooral de kerkelijke ideeën die door de theologen overgenomen worden, en die men naspreekt zónder zich te realiseren dat ze fout kunnen zijn. De kerkelijke dogma's bepalen de waarheid en realiteit van het christelijk geloof, en wee die daarvan durft afwijken!

De grote vraag is hoe bloed ons zou kunnen reinigen van zonden? Is bloed bij verzoening onmisbaar? Wanneer men in bloed zich wast, wordt men er niet schoner van, eerder viezer. Doe daarbij dat bloed onrein is zodra het uit een levend lichaam vloeit, dus door zich met bloed te wassen, wordt men niet gereinigd, maar onrein en bezoedeld!

Origenes stelt dat verzoening met God alleen mogelijk is door middel van offeranden. Inderdaad, maar om welke offerande gaat het? Offers konden Gode niet behagen. Het gaat om het offer van ons hart, door middel van schulderkenning.

De kerkvader Tertullianus schrijft: 'Ik geloof dat de zoon van God stierf; wel, dat is volstrekt geloofwaardig omdat het het toppunt van absurditeit is. Ik geloof dat hij begraven werd en herrezen; ik geloof er absoluut in, omdat het zo volstrekt onmogelijk is!'

Het mensenoffer

In brochure 553 hebben wij reeds over het mensenoffer geschreven. Hierbij nog de volgende samenvatting.

Van elke religie is één van de voornaamste wezenskenmerken het offer. Meestal bepalen mensen zelf wat ze aan de godheid wensen te offeren. Dat noemen wij dynamische offers. Het christendom heeft een unieke vondst gedaan, door te stellen dat God Zelf het offer heeft bepaald waardoor Hij tevreden kon worden gesteld. Dat noemen wij een statisch offer. Goed beschouwd is dat een uniek bedenksel, want wat is hiertegen in te brengen? De mens(en) zou tekort schieten om te kunnen voldoen aan de zeer zware eis van God om Hem nog te gehoorzamen. Wel, dan laat men het God Zelf maar doen.

Wij kunnen bij Kaïn zien dat hij voor een dynamisch offer koos, als ook de priesters van Baäl op de Karmel, terwijl Abel en Elia kozen voor het statische offer. Het christendom heeft wat dogma betreft gekozen voor het statische offer, hoewel het dynamisch offeren er wel degelijk in te vinden is.

Mensenoffers zijn in het Oude Testament streng verboden, Leviticus 18:21, 20:1-5. De vraag echter is, of er in het Oude Testament een aanwijzing is dat de Godheid als offer-eis heeft gesteld dat een mens op een altaar ter dood moest worden gebracht? Heeft God zulk een mensenoffer en het vergieten van mensenbloed ter verzoening ooit van Israël verlangd ter afbetaling van zondes Schuld? Logisch is het dat wanneer er afbetaald zou zijn voor onze zonden, God niets meer te vergeven heeft. Vergeven berust immers op goedheid, op gunst of genade. Wanneer God Zijn zoon zou hebben laten vermoorden ter afbetaling van onze zonden, heeft Hij niets meer te vergeven! Zie Jeremia 31:34 over vergeven

En zij zullen niet meer, een iegelijk zijn naaste, en een iegelijk zijn broeder, leren, zeggende: Kent JHWH want zij zullen Mij allen kennen, van hun kleinste af tot hun grootste toe, spreekt JHWH; want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven, en hunner zonden niet meer gedenken.

Wat zingen wij in Psalm 32?

*'k Beken o Heer aan U oprecht mijn zonden
'k Verborg geen kwaad dat in mij werd gevonden
maar ik beleed na ernstig overleg
Mijn boze daan, Gij naamt die gunstig weg
Dies zal tot U een ieder van de vromen
In vindenstijd met oormoed smekend komen
Een zee van ramp moog met haar golven slaan
Hoe hoog zij ga, zij raakt hen zelfs niet aan.*

Is hierin sprake van een ruilsysteem, van een mensenoffer dat door Jezus zou gebracht worden?

De enige voorbeelden in het Oude Testament van mensenoffers zijn die van Jefta en zijn dochter en van David met enkele zonen van Saul die opgehangen moesten worden. Heel vreemde gebeurtenissen, te absurd om erover na te denken! De heidenen deden wél aan mensenoffers, door het liefste wat men ontvangen had, een klein kind, op te offeren aan de Moloch.

De christelijke kerk heeft alles wat in de Bijbel symbolisch is opgeschreven letterlijk geïnterpreteerd. Wat daarin letterlijk genomen dient te worden, heeft de kerk vergeestelijkt. In de Jezus-mythe gaat het immers niet om een god-mens die geleefd zou hebben rond het jaar nul, en die met zijn bloed betaald zou hebben voor de zonden der mensen. Wanneer er inderdaad een historische Jezus zou zijn geweest, waarom is dan zijn geboortedatum niet bekend, en waarom is er niets over hem door geschiedschrijvers van die tijd naar waarheid opgetekend?

De oude inwijdingsgebruiken van de mysteriescholen bestonden o.a. hierin om de leerling te laten 'sterven' aan al het oude, aan zijn ego, waarna een opwekking plaatsvond. Uit de woorden die men Jezus in de mond heeft gelegd tijdens het Pascha, dat Zijn bloed de zonden wegneemt, heeft men de betekenis letterlijk opgevat dat bloed zou reinigen van zonden. Jezus zelf zegt op een andere plaats dat wij niet ontslagen worden van onze plicht om de laatste cijnspenning te betalen. Dus géén verzoening door voldoening! Elk mens staat verantwoordelijk tegenover God en zichzelf, zie de teksten die wij voorin in deze brochure citeerden.

Prof.dr. A.J.Th. Jonker in zijn boek: 'Een Apostolische Huiszegen': Het is onmogelijk om straffeloos te zondigen, zoals het onmogelijk is met vuur in aanraking te komen, zonder zich te branden'.

Bij bloed is er juist sprake van zuiverheid, want slechts in een mens met zuiver bloed kan de ware goddelijke adel zich ontwikkelen. Niet in vermengden en bezoedelden van bloed.

De Henschel's schrijven in hun boek: 'De Wedergeboorte der Mensheid', p.140, Het Lam Gods dat geslacht werd, was niets anders .....

Dat God Zijn zoon zou hebben geofferd om de zonden der mensen te delgen, is in wezen heidendom, en ....

Bij een offer gaat het om ruil, de ruil tussen het offerdier en de overtreder. Zonder dit ruilsysteem is een dier- of mens-offer zinloos. Jezus zou ruilen met de zondaar, hetwelk alleen mogelijk is in overdrachtelijke zin, in beeldtaal. En dat is ook de bedoeling van de mythe over Jezus. Immers, wat wordt er specifiek geruild? Zonden.

Welnu, zonden kunnen onmogelijk geruild worden. De mens die zondigt, die zal sterven, zie Ezechiël 18!

Zonden-vergeving

Uit het boek: Ruimte voor Vergeving, het volgende:

Prof. C. den Heyer stelt: Het Nieuwe Testament blijkt gecompliceerd te zijn:

- a) Het beweegt zich voort binnen de bedding van het Oude Testament, nl. dat niemand zonden kan vergeven dan God alleen.
- b) daarnaast zegt Jezus dat ook hij de macht heeft om zonden te vergeven
- c) en daarna zou Jezus de macht om zonden te vergeven aan de christelijke gemeente hebben gegeven.

Er is de volgende ontwikkeling waar te nemen: In het Oude Testament is het God alleen; in het Nieuwe Testament is het God én Jezus; en daarna is het God, Jezus én de kerk.

Deze ontwikkeling is door de kerk gefabriceerd, want er is geen enkel doorslaggevend bewijs dat God zulk een macht om zonden te vergeven uit handen zou hebben gegeven.

Dr. F. de Lange over Cees Houtman: Vergeving is in de Hebreeuwse bijbel geen menselijke handeling, maar voorbehouden aan God. Ook Jozef niet, die zelf zegt dat niet hij, maar God Zelf het lot van Jozefs broers ten goede heeft gewend.

In het Oude Testament is het hebben van waarachtig berouw hét criterium voor vergeving, terwijl in het Nieuwe Testament het al of niet bij Christus horen het criterium is voor het eschatologisch heil. Voor de christenen in de eerste eeuw was vergeving geen belangrijk thema, volgens B. Lietaert Peerbolte. In het Nieuwe Testament speelt vergeving niet de centrale rol die zij later in de christelijke traditie heeft gekregen (Den Heyer).

De goedkope genade is een doodsvijand van de kerk geweest, die zij echter aan haar eigen boezem heeft gekoesterd. Er is een voorwaardelijke relatie tussen bekering en vergeving. Wie geen vergeving wil, zoekt en accepteert, krijgt er ook geen deel aan. In het

Nieuwe Testament zien wij zelfs éérst vergeving, daarna schuldbelijdenis en boete, dat is blijkbaar de christelijke volgorde. Vergeving verscheurt het hart om wat het achter zich moet laten. God geeft, vergeeft, zonder dat wij goed kunnen zeggen waarom.

<http://sol-godsend.blogspot.nl/>

En voeg hierbij het christendom

het volgende over verzoening:

Ds. Zuiderduijn: **Geloven in verzoening**

>> 30-10-2012 | 12:02 | Evert Barten << 0

Als je niet meer zonder Christus kunt leven, omdat Hij je gered heeft door Zijn bloed; dát is geloof. Ds. J. N. Zuiderduijn is er helder over.

„We kunnen het wel moeilijk maken, maar dit is de kern.” Tegelijk ís het moeilijk, o zo moeilijk. „Maar dat komt omdat we altijd met onszelf bezig zijn, terwijl het fundament buiten ons in Hem ligt.”

De predikant van de hervormde gemeente in Nieuw-Lekkerland pakt de Bijbel erbij als hij de vraag krijgt wat geloven precies is. „Ik houd er niet van om allerlei kreten te slaken. Laten we gewoon kijken wat de Bijbel zegt. Hier, in Hebréeën 11 bijvoorbeeld: „Het geloof is een vaste grond van de dingen die men hoopt en een bewijs van de zaken die men niet ziet.” Wil je een nog duidelijker antwoord? Lees dan vraag 21 van de Heidelbergse Catechismus. Dat is heldere taal.”

Waarom moet ik eigenlijk geloven?

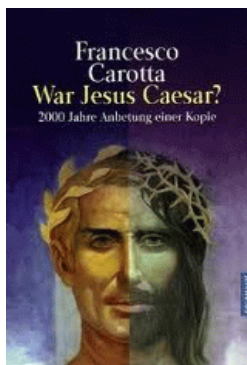
„In de verzoening met God door Christus, gewerkt door de Heilige Geest. Je ziet: de drie goddelijke Personen krijgen hier een eigen plek. Te veel accent op de Geest is niet goed, te veel accent op Jezus ook niet. Je wordt verzoend met een drie-enig God.”

Geloven is zo moeilijk...

„Dat kan ik me voorstellen. De reden hiervan ligt in Genesis 3. Daar fluisterde de duivel in Eva's oor: „Geloof in jezelf.” En dat hebben Adam en Eva gedaan, omdat ze hoger wilden zijn dan God. Dat is ook ónze zonde. De maatschappij roept het je ook toe: Geloof in jezelf, wees met jezelf bezig! Je ziet het ook aan een uit het verband gerukte Bijbel gedeelten waarin de nadruk ligt op: „ik moet geloven.” Het is altijd een spanningsveld van 100 procent genade, maar ook 100 procent eigen verantwoordelijkheid. Het echte, ware geloof leert je om alles, maar dan ook alles van jezelf los te laten. En dan is het zo eenvoudig, dan gaat het vanzelf.”

Eenvoudig? Hoe dan?

„Omdat de Heilige Geest je laat zien dat de inhoud van echt geloven buiten jou ligt. Aan jouw kant is het volstrekt onmogelijk. Het ligt in een Ander, Die het geloof in je werken wil. Dan geloof je in Christus, met de nadruk op het woordje in. Zijn gerechtigheid is als een kleed dat je niet zelf aantrekt, maar dat je aangetrokken wordt door de Heilige

Uit het Reformatorisch Dagblad

Geest. Ook moeten jongeren beseffen dat geloof er niet zomaar is. Het is een proces dat langzaam doorgaat, dat groeit.”

Het begint klein en eindigt groot?

„Aan de ene kant wel. Er zijn jongeren die niet kunnen zeggen dat ze op een bepaald moment zijn gaan geloven, maar wel het verlangen hebben om de Heere te dienen. Dan denk ik: „Daar is God in bezig.” Of dat niet wat ruim klinkt? Ach, we moeten als ouderen oppassen niet zomaar alles weg te slaan. Aan de andere kant: op de school van de Heilige Geest ga je niet van groep 0 naar groep 8, maar van groep 8 naar groep 0. We moeten zo veel afleren. En tegelijk Hem leren kennen en leven uit de kracht van Zijn opstanding.”

Er zijn veel verschillende denkbeelden over geloven. Hoe kan dat toch?

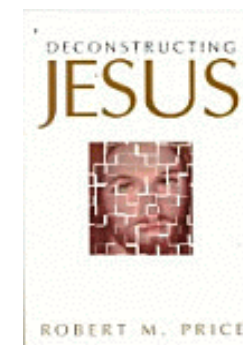
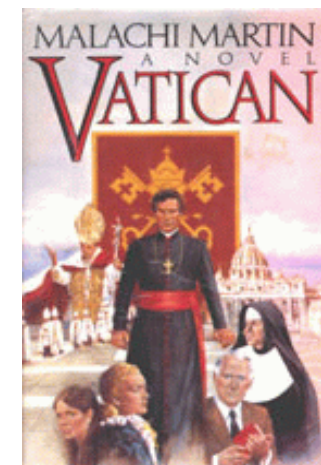
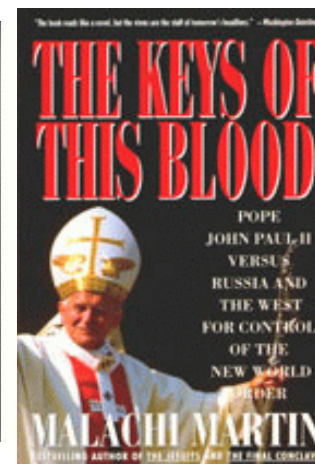
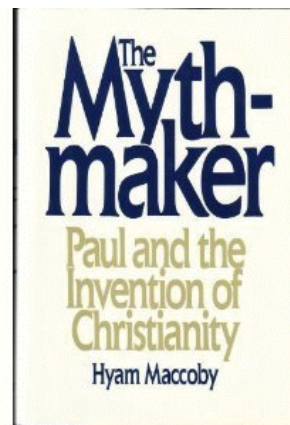
„Veel jongeren, maar ook ouderen, denken dat het of bekeerd, of onbekeerd is. Dat is een misvatting. Pas als je levend gemaakt bent door Gods Geest begint de echte bekering. En dat is een steeds terugkerend iets: dagelijkse bekering. Daarnaast kijken jongeren graag naar elkaar en gaan zichzelf vergelijken. In geestelijke dingen is dat niet zo verstandig, want God is vrij in Zijn manier van werken. Hij roept iedereen weer anders, al zijn er wel algemene kenmerken te noemen. Denk aan kennis van je zonden, het haten ervan, het vluchten tot God in Christus.”

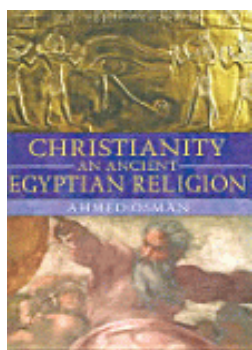
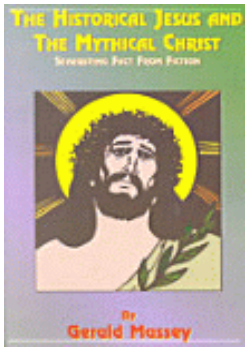
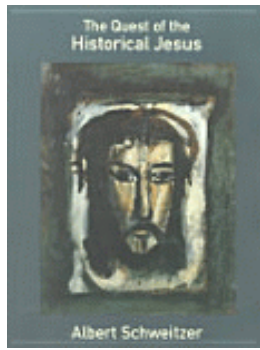
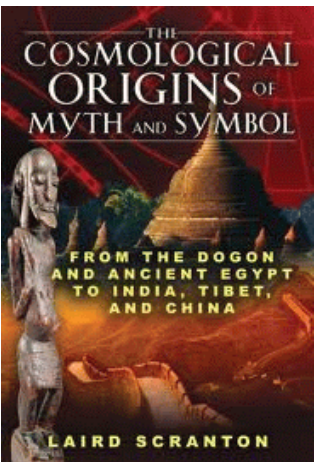
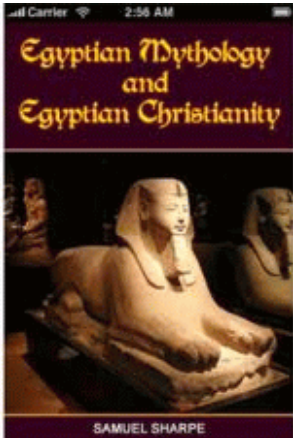
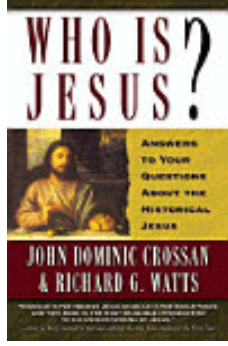
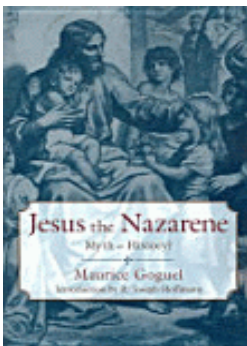
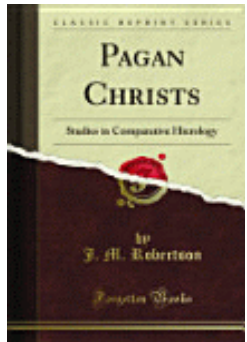
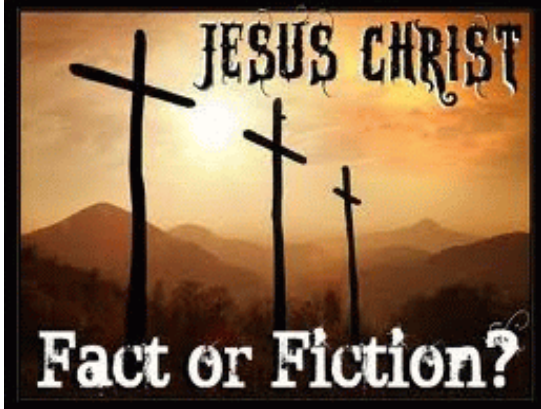
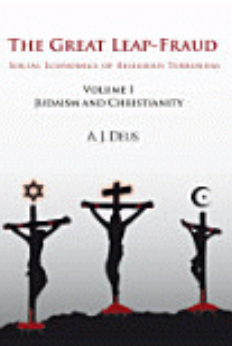
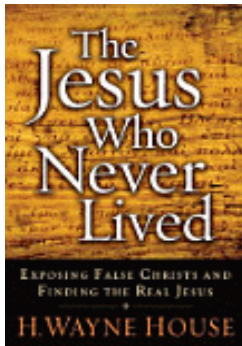
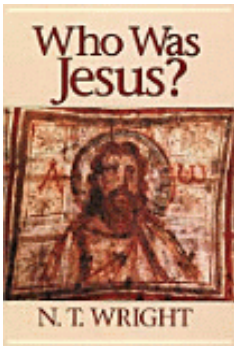
Hoe kan ik weten of ik echt geloof?

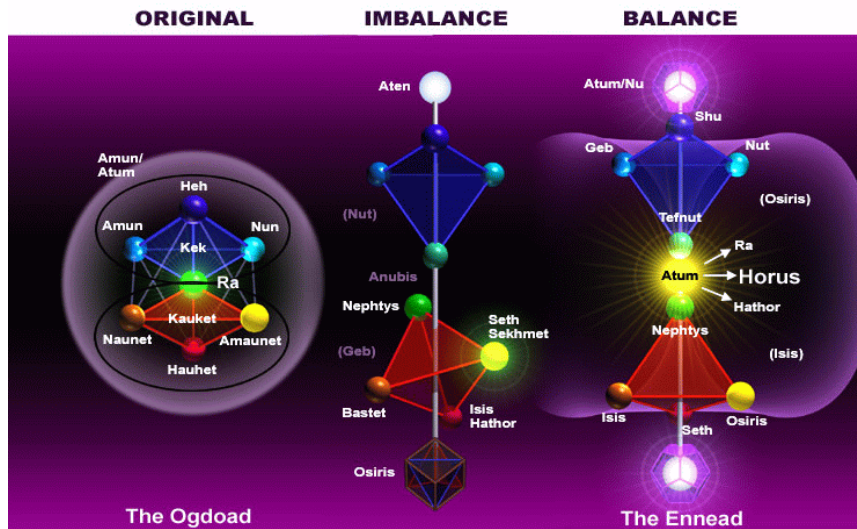
„Ook hier kan ik weer allerlei dingen gaan roepen, maar laten we het eenvoudig houden. Als je niet meer zonder Christus leven kunt en alles van Hem verwacht, dan is je geloof echt. Het is niet meer en niet minder.

Wat is voor u de mooiste belofte uit de Bijbel als het om geloven gaat?

„De bekende tekst uit Johannes 3:16: „Want alzo lief heeft God de wereld gehad...” Tegelijk vraag ik jonge mensen niet alleen deze tekst, maar ook Genesis 3:15 uit het hoofd te leren. De moederbelofte uit het Oude Testament en Christus' woorden uit het Nieuwe Testament gaan samen op.”

The Egyptian creation stories and the colorful pantheon of Egyptian Gods are among the oldest cultural references to the Tree of Life structure we can find. The older information we find, the closer it is to the time when we still remembered where we came from, but on the other hand, the more likely it is that the information has been distorted during the ages.

The Egyptian Gods seem to have "evolved" throughout the long history of Egyptian culture. Partly this must be because the original understanding was getting lost, but partly it reflects the evolution of Man, and his relationship to the divine. For example the position of the Main God moved from Amun to Ra (or Amun-Ra), to Osiris, to Horus. This can be explained by the development of human culture; in different times different aspects of the divine truth are dominating.

Original: In the Ogdoad creation story there were 8 deities who gave birth to the Sun-God Ra. These were the male and female (heavenly and earthly) aspects of four different archetypes. These correspond to the six of the reflected trinity, plus the centers of the triangles. Ra then

becomes the fire element in the middle, creating the "hourglass" structure.

Nun and Naunet correspond to the element of water and spirit (feminine), Amun and Amaunet to the element of air and intellect (masculine), Heh and Hauhet to the element of earth and infinity (neutral). Kek and Kauket represent darkness, which actually was just the quality of the this stage of creation, without the light of fire.

This original structure, the body of Amun is also the body of Osiris before it is broken into pieces, like it is the body of Adam Kadmon, the original balanced human being before it is broken into Adam and Eve.

Imbalance: In the dualistic world, a set of different Gods come in. The imbalanced Tree of Life is the body of Osiris broken into pieces. Osiris dies and experiences the world of the dead, the deepest darkness. The four gods Osiris, Isis, Seth and Nephthys are the four children of Geb and Nut, themselves being the children of Shu and Tefnut, children of Atum (which by Akhenaten was replaced with Aten).

Atum, Shu and Tefnut can be seen as the holy trinity, Geb and Nut as Earth and Heaven and their children as the four elements of Earth. However, there is confusion over which God represents which element, apparently because the roles have changed throughout times. One problem in identifying the Gods is caused by the many different roles of the God Osiris. Although at some point he was seen as just one God among others, he became to be the main God and can be seen as the Tree of Life itself. Isis and Hathor get confused with each other, because the "feminine fire", the inner fire (Hathor) is assimilated with the motherly feminine (Isis).

It is clear however, that Osiris is the model for Christ, who falls down from Heaven, experiences death, is resurrected and becomes Horus, the new sun or the new consciousness. Lucifer's role is taken by Seth, the enemy of Osiris who splits him into pieces and casts him to his death (Ego). The guardian between Heaven and Earth is Anubis, representing

the void between the two kingdoms and the tests that come with bridging the gap.

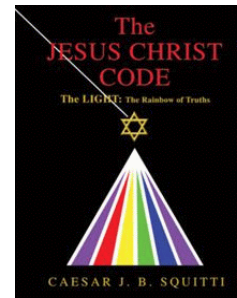
Balance: In the ennead, the 9-headed Egyptian pantheon, the four heavenly gods and the four earthly gods are in balance. The body of Osiris is restored with the help of Isis. This means that balance can only be restored with the merging of the male and female qualities. The original sun God Atum-Ra is now a "trinity sun", with Horus as the balance, the son (and sun) of Isis and Osiris.

The Tree of Life can be found in Egyptian iconography as a depiction of a normal tree, but it is also present in the deity Maat, who stands for the structure and order of the universum.

A journey to the discovery of "anti-truths" the unknown negative side to truth that may be the "original sin" from the Garden of Eden. While doing research on social programs in 1987 Caesar Squitti noticed that many social programs dealing with the traditional family unit had been corrupted. These social programs were based on deceptive truths, in fact they were half-truths; problem was that the definition of half-truth was incorrect. It was later discovered that there existed several types of truths that could form deceptive lies. The book explains this new discovery and more. Observations, research and logic suggested that the world definitions of two other important concepts, "truth", and "lie" were also incorrect and would have to be expanded. There appeared

to be a correlation between the new proposed definition of truth and the scientific properties of Light. This relationship was labelled, The Jesus Christ Code: The LIGHT: The Rainbow of Truths. It is being proposed that his may indeed be the "original sin" from the Garden of Eden, that has remained with us. The Light: The Rainbow of Truths, explores how we can be deceived by truth, and how this is a challenge to critical thinking in our society. Observations in a wide spectrum of related subjects include politics, social programs, health care and religion. This truth about Truth, that truth may lie, will hopefully set us free from this negative dimension to truth and allow us to "think in colors."

Onderstaande brief is naar Silvia geschreven als commentaar op het artikel dat ik haar had toegezonden, wat u op onderstaande site kunt lezen:

<http://boinnk.nl/blog/48150/een-duidelijk-verhaal-maar-de-aap-komt-ei-ndelijk-uit-de-mouw-geen-geloof-in-Christus-Jezus-en-daarmee-is-het-voor-ons-definitief-afgedaan/>

Silvia, je zou een kei van een vrouw zijn als je dit stuk van mij op je website plaatst.

Dag m'n beste Silvia,

Kootwijkerbroek 05-12-2012

Dat was even schrikken voor jouw, hoewel ik je mijn geloofsstandpunten reeds drie jaar geleden tijdens je bezoek aan mij hebt duidelijk gemaakt. Je vriendin was erbij, en ik heb hier twee getuigen. We spraken toen over de verzoening met God, waarbij ik je duidelijk maakte dat het christendom gebouwd is op een axioma, de mythe van de Egyptische god

Horus. Ik heb je verwezen naar de boeken van dr. Tom Harpur "De heidense Christus", Timothy Freeke, Lauri Fransen "Het evangelie van Isis", Albert Schweitzer, en bij deze naar het pas verschenen dikke boek van Francesco Carotta "Was Jezus Caesar?". En ook het boek van dr. Tjeu van de Berk "Het oude Egypte bakermat van het vroege christendom".

Ik heb ongeveer twee jaar geleden de volgende vraag gesteld aan enkele theologen en lectoren van hogescholen en universiteiten, waarna ik de bevestiging ontving dat zij deze spoedig zouden beantwoorden, maar waarop tot op heden géén antwoord is gegeven.

De vraag is, of er van God uit nog wel sprake kan zijn van vergeving aan ons van zonden, wanneer er door iemand anders volledig voor de schuld van ons is betaald??? Wanneer jij een schuld hebt bij een bank, en je kunt deze niet betalen, en ik betaal dan jouw schuld, heeft de bank dan nog iets aan jouw te vergeven? Nee toch!

Welnu, Jezus zou voor de zonden der mensen hebben betaald met zijn bloedige dood. Dan is het toch af, en heeft God verder niets te doen. Zou God een aller afschuwelijkst mensenoffer eisen van een zoon-God, ter bevrediging van zijn gramschap? Dit, terwijl in Zijn eigen Wet staat "Gij zult niet doden". Ergo, God Zelf zou wél mogen doden, zelfs een eigen zoon, om daarmee verzoening tot stand te brengen voor schuldige mensen. Is hier dan geen sprake van een Godsmoord?

Hieruit blijkt zonneklaar dat het Christendom gebaseerd is op een luchtkasteel. Hoe heel anders staat het in het Oude Testament, neem Micha 7, wat geen vertekend Godsbeeld te kennen geeft:

Micha 7:18 Wie is een God gelijk Gij, Die de ongerechtigheid vergeeft, en de overtreding van het overblijfsel Zijner erfenis

voorbij gaat? Hij houdt Zijn toorn niet in eeuwigheid; want Hij heeft lust aan goedertierenheid.

19 Hij zal Zich onzer weder ontfermen; Hij zal onze ongerechtigheden dempen; ja, Gij zult al hun zonden in de diepten der zee werpen.

20 Gij zult Jakob de trouw, Abraham de goedertierenheid geven, die Gij onzen vadersen van oude dagen af gezworen hebt.

Op deze éne ongedeelde God vertrouw ik met mijn gehele hart.

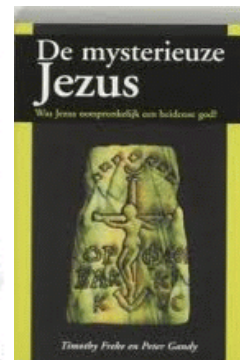
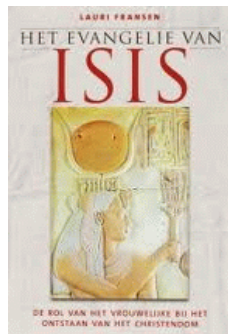
Ik wil je niets verwijten, maar ben wel teleurgesteld in jouw handels wijze. Hoe hebben wij de afgelopen 3 jaar toch fijn samengewerkt in vertrouwen, en heb je mij bezocht en geraadpleegd, en dan ineens dit, als of ik voor jouw een groot geheim verborgen zou hebben gehouden. Nu zou de aap uit de mouw zijn gekomen. Nee, Silvia, zo gaan echt God-gelovige mensen toch niet met elkaar om?

Je hebt ruim de tijd gehad om op mijn website www.pentahof.nl rond te zoeken naar wat ik in de loop der jaren over de fundamentele leerstukken van het christendom heb geschreven. Dan zou het je zeker opgevallen zijn dat het christendom gebaseerd is op oude zonne-religies, met name de Egyptische.

Nogmaals Silvia, het ga je goed, en bedankt voor de vertrouwelijke samenwerking die van jouw kant abrupt werd verbroken.

Pieter van der Meer Sr.

Ook had ik op het stuk bovenstaande brief als reactie-commentaar geplaatst, maar dat heeft Silvia niet geaccepteerd. Vandaar dat ik het nu op mijn eigen website plaats.

Zie in het gebed van Salomo in 1 Koningen 8:

33 Wanneer Uw volk Israel zal geslagen worden voor het aangezicht des vijands, omdat zij tegen U gezondigd zullen hebben, **en zich tot U bekeren**, en Uw0 Naam belijden, en tot U in dit huis bidden en smeken zullen;

34 Hoor Gij dan in den hemel, en **vergeef de zonde** van Uw volk Israel, en breng hen weder in het land, dat Gij hun vaders gegeven hebt.

35 Als de hemel zal gesloten zijn, dat er geen regen is, omdat zij tegen U gezondigd zullen hebben; en zij in deze plaats bidden, en Uw Naam belijden, **en van hun zonden zich bekeren zullen**, als Gij hen geplaagd zult hebben;

36 Hoor Gij dan in den hemel, en vergeef de zonde van Uw knechten en van Uw volk Israel, als Gij hun zult geleerd hebben den goeden weg in denwelken zij wandelen zullen; en geef regen op Uw land, dat Gij Uw volk tot een erfenis gegeven hebt.

37 Als er honger in het land wezen zal, als er pest wezen zal, als er brandkoren, honigdauw, sprinkhanen, kevers wezen zullen, als zijn vijand in het land zijner poorten hem belegeren zal, of enige plage, of enige krankheid wezen zal;

38 Alle gebed, alle smeking, die van enig mens, van al Uw volk Israel, **geschieden zal; als zij erkennen, een ieder de plage zijns harten**, en een ieder zijn handen in dit huis uitbreiden zal;

39 Hoor Gij dan in den hemel, de vaste plaats Uwer woning, en **vergeef**, en doe, en geef een iegelijk naar al zijn wegen, **gelijk Gij zijn hart kent; want Gij alleen kent het hart van alle kinderen der mensen**;

40 Opdat zij U vrezen al de dagen, die zij leven zullen in het land, dat Gij onzen vaders gegeven hebt.

De grond om te vergeven is niet een ruil en plaatsvervangend mensenoffer, maar het offer van berouw, van erkenning van eigen schuld. Daarop wordt vergeving verleend. Dat is genade.

Professor dr. A.J.Th. Jonker zegt het in zijn boek "Op weg naar het Vaderhuis" heel correct:

'Iemand die eer bezit, of wien eer toekomt, heeft geen genade nodig. Wil ook geen genade. Het zou - o schade! - zijn eer te na komen genade te verlangen of aan te nemen. Gratie is enkel voor de veroordeelden. God kan immers juist daarom zijn genade bijna in 't geheel niet aan de menschen kwijt raken, omdat die menschen met alle geweld hún eer, hun waarde, waardigheid, waarde-gevoel, vasthouden. Wie zich zondaar voelt, voelt zich schande. Zóó schande, dat hij weet in alle eeuwigheid alle eer te hebben verbeurd. Zóó schande, dat hij volkomen vergeet naar eer te vragen. Hij vergeet naar alles te vragen, behalve naar dat ééne: genade!'

23 *Is plaatsvervangning mogelijk?* No. 587

24 *Is plaatsvervangning mogelijk?* No. 587